

Dugogodišnji ravnatelj Komedije: Vlado Štefančić

SHARE

11

STU

2024

PRIČE

HRVATSKI MJUZIKLI, NEISPRIČANA PRIČA (3)

Vlado Štefančić, brižni otac hrvatskog mjuzikla

SLAVKO NEDIĆ

MILAN GRGIĆ

VLADO ŠTEFANČIĆ

KAZALIŠTE KOMEDIJA

MJUZIKL

ALFI KABILJO

Ako je Alfi Kabiljo kralj hrvatskog mjuzikla onda je Vlado Štefančić definitivno njegov brižni tata. Tu titulu zavrjeđuje ne samo zbog

režije mnogih mjuzikala nego i poticanja autora na stvaranje novih, što je kao ravnatelj kazališta Komedija uvelike radio

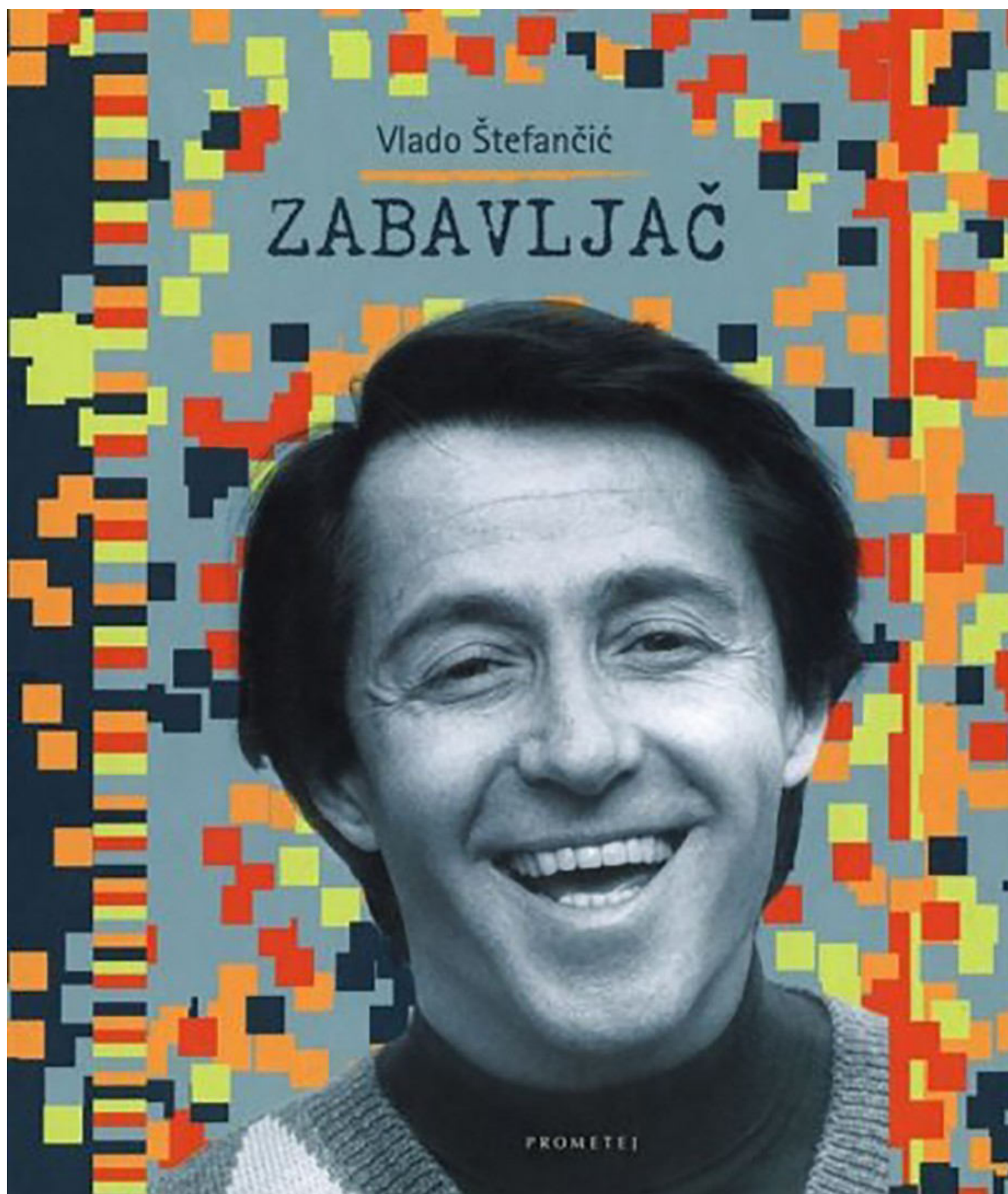
Plakat za predstavu "Tko pjeva, zlo ne misli"

Vlado Štefančić rođen je 1931. godine u Vukovaru. Sa šest mjeseci s roditeljima seli u Zagreb, gdje vrlo rano upoznaje kazalište. „Od pete godine u Hrvatskome narodnom kazalištu gledao sam sve – od drame do operete. I prolazili su me žmarci od neugodnosti dok sam gledao operetu, koju nisam volio, jer mi se činilo da prelazak od govorenja do pjevanja nije logičan. Osjećao sam otpor, ali sam uvijek išao iznova gledati. Već sa sedam-osam godina bio sam poprilično izobražen u tome, a s deset sam počeo pisati, režirati i glumiti u vlastitim komadima.” [1]

Profesionalnu karijeru započinje 1949. godine u dramskom programu Radio Zagreba. Ulogom grofa Pottensteina u predstavi *Zemlja smješka* 1950. godine debitira u kazalištu Komedija te dobiva stalni angažman. Redaju se uloge za ulogom da bi četiri godine kasnije u predstavi *Silva/Kneginja čardaša* debitirao i kao režiser. Zbog neslaganja s ravnateljem, Štefančić i nekolicina članova ansambla 1965. godine napuštaju kazalište Komedija. Vlado prelazi u Hrvatsko narodno kazalište gdje ostaje do 1969. godine, kada se ponovno vraća u Komediju, ovaj put na mjesto umjetničkog ravnatelja. Uz ravnateljsku ulogu Vlado ne zapostavlja ni svoju glavnu ulogu u režijskoj postavi mnogih predstava, posebice glazbenog tipa – opereta, mjuzikala, a potom i rock-opera. Na mjestu ravnatelja Komedije ostaje do 1978. godine i to vrijeme nazivaju Zlatno doba Komedije, jer je upravo u tom vremenu hrvatski mjuzikl dobio svoju pozornicu i predstavljen je na pravi način.

Štefančić je kao ravnatelj kazališta Komedija posebno poticao autore na stvaranje hrvatskih mjuzikala. O tome [svjedoči](#) i jedan od pionira hrvatskog mjuzikla, **Nino Škrabe**: „On je na stvaranje mjuzikala poticao i okupljao vrsne glazbenike (**Alfi Kabiljo**, **Đelo Jusić**, **Stipica Kalogjera**, **Pero Gotovac**, **Karlo Metikoš**, **Miljenko Prohaska**, **Ljubo Kuntarić**, **Stjepan Mihaljinec**, **Branko Mihaljević**, **Arsen Dedić**) i pisce (**Milan Grgić**, **Luko Paljetak**, **Ivica Krajač**, **Pajo Kanižaj**, **Drago Britvić**, **Boris Senker**, **Tahir Mujičić**, **Nino Škrabe**)“.

Prvi koju su reagirali bili su tandem **Milan Grgić** i **Alfi Kabiljo**, koji su 1969. godine napravili prvi svoj mjuzikl *Velika trka*. Poučen tim iskustvom, isti autorski tim – skladatelj Alfi Kabiljo, libretist Milan Grgić te redatelj Vlado Štefančić – nakon duge pripreme 28. prosinca 1971. godine radi premijeru novog mjuzikla *Jalta, Jalta*. Uspjeh tog mjuzikla otvorio je put novima te Komedija priprema i izvodi još mnoštvo domaćih mjuzikala: *Dundo Maroje* (Đelo Jusić, Marko Fotez i Stjepo Stražičić), *Car Franjo Josip u Zagrebu* i *Kralj je gol* (Alfi Kabiljo i Milan Grgić), *Lady Šram* (Arsen Dedić i Nino Škrabe), *Dan od amora* (Đelo Jusić i Luko Paljetak), *O'kaj* (Boris Senker, Kemal Mujičić i Nino Škrabe), *Tko pjeva zlo ne misli* (Alfi Kabiljo i Drago Britvić) i brojne druge.

“Zabavljač”, knjiga o Vladi Štefančiću

Pored hrvatskih glazbeno-scenskih djela, Vlado Štefančić režirao je i mnoge velike inozemne mjuzikle kao što su: *Čovjek iz Manche*, *Jadnici* (koji je u Hrvatskoj izveden prije nego na West Endu i Broadwayu), zatim *Guslač na krovu*, *My Fair Lady*, *Kosa*, operete *Zemlja smješka*, *Šišmiš*, *Vesela udovica*, *Kod bijelog konja*, *Noć u Veneciji*, *Barun Trenk*, *Kneginja čardaša i Grofica Marica*, opere *Lucia di Lammermoor* te komične opere *Seviljski brijač* i *Gospoje i husari*.

Godine 1978. Vlado Štefančić daje ostavku na mjesto umjetničkog ravnatelja Komedije i vraća se redateljskom pozivu. Režirao je više od stotinjak predstava (dramskih i glazbenih), ne samo u matičnom kazalištu nego i na drugim scenama diljem bivše države i inozemstva. Među njima su bili i mnogi glazbeni spektakli, među kojima je bilo i postavljanje opere *Nikola Šubić Zrinski* u pulskoj Areni. Ukupno gledajući, on je autor gotovo dvije stotine kazališnih predstava, deset tisuća radio emisija te dvije tisuće TV emisija.

Popis predstava koje je Vlado Štefančić režirao u kazalištu Komedija može se vidjeti na mrežnoj stranici Komedije kao i onih koje je režirao izvan matičnog kazališta.

Upravo zaslugom Vlade Štefančića nastaje pojam Zagrebačka škola mjuzikla koja „ne posjeduje stilski jedinstven autorski pravac već je specifična zbog izvedbe i zbog Štefančićeve redateljske zamisli.“^[2]

Veličina Vlade Štefančića nije samo u njegovim odigranim ulogama, redateljskim zahvatima nego nadasve zbog predanosti i ljubavi koju je gajio prema svojem novostvorenom projektu, domaćim mjuziklima. Zbog te vjere i ljubavi prema hrvatskom mjuziklu, Vlado Štefančić je odbio veliku i vrlo primamljivu ponudu američkih producenata da karijeru nastavi kod njih, ali to inače rade zanesenjaci, pa premda to bilo i na njihovu vlastitu materijalnu štetu.

Vlado Štefančić je za svoj rad primio mnoštvo nagrada i priznanja, kao što su nagrada Marul 1966., Nagrada Grada Zagreba za 1973. i 1994., Nagrada hrvatskog glumišta za životno djelo (2000.) te Nagrada Vatroslav Lisinski Hrvatskog društva skladatelja za doprinos hrvatskome glazbenom stvaralaštvu (2006.).

Za sve one koji žele pobliže upoznati lik i djelo Vlade Štefančića predlažem da svakako pročitaju monografiju *Zabavljač*, koja je posvećena ovomu značajnom hrvatskom umjetniku.^[3]

Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz programa poticanja novinarske izvrsnosti.

.....

[1] Portret umjetnika u drami: (zbornik), uredio Borben Vladović, Hrvatski radio III program 1995. ISBN 953-6173-13-1

[2] Mjuzikl, diplomski rad Maja Šivak, Filozofski fakultet Odsjek za komparativnu književnost, str. 24

[3] Vlado Štefančić, Zabavljač, Prometej 2007. ISBN 978-953-6460-73-1

SHARE

Moglo bi Vas zanimati

15

STU

INTERVJU

Vlado Simcich – Vava: „Nikad ne bih odbio Bregovićev poziv“

11

STU

IZVJEŠTAJ

Partibrejkers u klubu Porat: Jedan poziv za glavu, za srce i dušu